

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 875/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

40/2010. (II. 10.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2009. október 2-án előterjesztett **panaszára indult eljárásban** a 2010. február 10-én megtartott zárt ülésén **született állásfoglalását**

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2009. október 2-án adta postára a Testület formanyomtatványán, két külön íven előterjesztett panaszát.

Beadványában előadta, hogy 2009. szeptember 26-án szombaton Budapesten, a IX. kerületben tartózkodott egy szórakozóhelyen, amikor 23 óra 15 perckor észlelte, hogy eltűnt a pénztárcája benne az összes iratával (személyi igazolvány, lakcímkártya, bankkártya, adó- és TAJ-kártya, diákigazolvány). Egyik társa szintén azt vette észre, hogy ellopták a mobiltelefonját és a pénztárcáját az irataival.

A panaszos és társa a 107-es segélyhívó számon kértek rendőri segítséget, ahol azt a választ kapták, hogy – mivel korlátozott a rendőri kapacitás – személyesen menjenek be a kerületi rendőrkapitányságra, ott tudnak foglalkozni az ügyükkel. Ekkor a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos társával a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) IX. Kerületi Rendőrkapitányságra ment, ahol az ügyeleten egy hölgy vett fel jegyzőkönyvet sérelmeikről, amelyet azonban a panaszos nem, csupán a társa írt alá. A panaszost az eljáró rendőr arról tájékoztatta, hogy neki nem kell aláírnia semmit, és nem is kap semmilyen iratot, a társa jegyzőkönyvében említették meg a nevét.

2) Másnap – vasárnap – 18 óra körül a panaszos szüleivel visszament a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra, és az ügyeleten érdeklődött az előző napon jegyzőkönyvbe vett ügygel kapcsolatban, illetve másolatot kért a felvett jegyzőkönyvről, mivel hétfőn szeretne volna iratait pótoltatni.

A panaszos a rendőrkapitányság ügyeletes tisztjével egyeztetett, aki azt tanácsolta, hogy mondja azt az okmányirodán, hogy elvesztette a papírjait. Erre a panaszos közölte, hogy ő nem is kapott a jegyzőkönyvből, mire az ügyeletes azt válaszolta, mondja azt a panaszos, hogy az igazolványait vesztette el (azaz amikor papírokról beszélt, nem a jegyzőkönyvre, hanem az igazolványokra gondolt). A panaszos jelezte továbbá, hogy az eltűnt tárgyak között van a bankkártyája is, amire a rendőr válasza az volt, hogy a bankkártyáját 24 órán belül le tudja a panaszos tiltatni. Amikor a panaszos szülei erre közölték, hogy a fiuk nem fog hazudni, a rendőr azt válaszolta, hogy hétfő délután hívják fel a segédhivatalt, és utána jöhetnek másolatot kérni.

Hétfőn a panaszos hiába hívta a segédhivatalt, az adatai alapján nem találták a nyilvántartásban. Azóta többször személyesen is érdeklődött, még a BRFK X. Kerületi Rendőrkapitányságra is elment, de eredménytelenül.

A panaszos a fentiek szerint sérelmezi, hogy a panasz benyújtásának időpontjáig nem kapott jegyzőkönyvet a sérelmére elkövetett lopással kapcsolatban előadott feljelentéséről, azóta teljes árú jeggyel kell utaznia, és több ezer forint illetéket „jogtalanul” kellett megfizetnie. Az egész eljárást megalázónak érzi.

3) A Testület munkatársa a panaszolt esemény részleteinek teljes körű felderítése érdekében 2009. január 26-án telefonon felvette a kapcsolatot a panaszos szüleivel. A feltett kérdésekre válaszolva a panaszos édesanyja az alábbiakat adta elő.

Amikor a fia szeptember 27-én hazaért, szüleinek elmesélte, hogy az éjszaka egy szórakozóhelyen ellopták a pénztárcáját, benne az iratait, és erről barátjával együtt – aki hasonlóképpen járt – a rendőrségen is tett feljelentést. A rendőrségen azonban semmilyen iratot nem kapott, ezért azt sem tudja igazolni, hogy iratait eltulajdonították.

Másnap a szülők a panaszost visszakisérték az előző éjszaka eljárt IX. Kerületi Rendőrkapitányságra, hogy a feljelentésből másolatot kérjenek, azonban már a lépcsőn megállították őket. Egy rendőr – az édesanya szerint talán a kapuőr – megkérdezte, hogy mi célból jöttek, majd mikor előadták kérésüket – miszerint a fiuk nem kapott jegyzőkönyvet az általa előző éjjel tett feljelentésről, és ezt kívánják pótolni –, azt a

tanácsot adta, hogy az okmányirodai ügyintézés során a fiuk mondja azt, hogy az iratait elhagyta, és akkor nem lesz szükség a jegyzőkönyvre. Időközben egy másik rendőr is közelebb lépett hozzájuk, aki azt javasolta, hogy a kollégája által előadott módon járjanak el.

Ezt a választ a kapitányság előtti lépcsőn kapták, valójában be sem jutottak az épületbe. Ez utóbbi okból arra sem kerülhetett sor, hogy a fiuk barátjának a jegyzőkönyvét ellenőrizve fényt derítsenek a hiányosság okára. A rendőrök ellenben azt is tanácsolták nekik, hogy keressék fel a másik fiatallembert, és kérjenek tőle az iratról másolatot.

Később az okmányirodán, amikor az iratokat pótolták, az ügyintéző jegyzőkönyvben rögzítette, hogy az igazolvánnyal mi történt, vagyis hogy ellopták. Ekkor jelezte a panaszosnak, hogy a nyilvántartásukban már szerepel, hogy az igazolványt eltulajdonították, és a rendőrség keresi.

A rendőrségtől az ügygel kapcsolatosan a panaszosnak azóta sem érkezett semmiféle tájékoztatás, felvilágosítás.

II.

A Testület a panasz kivizsgálásához szükséges iratok beszerzése érdekében megkereséssel fordult a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjéhez, aki válaszleveléhez az alábbi dokumentumokat csatolta. Tájékoztatta továbbá a Testületet, hogy mivel fény derült arra, hogy a panaszügyben érintett rendőrök nem a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően jártak el, az ügy kivizsgálását fegyelmi eljárás keretében folytatja.

1) A kapitányságvezető helyettes által tett jelentés az alábbi megállapításokat tartalmazza.

A panaszos és barátja 2009. szeptember 26-án késő este jelentek meg a IX. Kerületi Rendőrkapitányságon abból a célból, hogy a sérelmükre elkövetett lopás miatt feljelentést tegyenek. Erről a jegyzőkönyvet V. r. ftzls. vette fel 23 óra 54 perctől kezdődően. A jegyzőkönyv kapcsán megállapítható, hogy abban az eljáró rendőr csupán a panaszos barátjának adatait rögzítette sértettként, a panaszost ilyen minőségben nem jelöli meg, ugyanakkor az irat szöveges része a panaszos sérelmére elkövetett bűncselekmény paramétereit is rögzíti. A jegyzőkönyvet továbbá sértettként csak a panaszos barátja írta alá.

A kapitányság segédhivatala a panaszos kérésére azért nem tudott a jegyzőkönyvről másolatot adni, mert az adatbázis csak a panaszos barátja mint feljelentő által tett feljelentést tartalmazta.

A fentiek alapján a kapitányságvezető helyettes megállapította, hogy a jegyzőkönyvet rögzítő főtörzssászlós hanyagul látta el feladatát, amikor a vonatkozó szabályozástól eltérően csupán az egyik feljelentő adatait rögzítette, mivel mindét személytől külön feljelentést kellett volna rögzítenie. Szintén felelősséggel tartozik a történetekért a kapitányságvezető-helyettes álláspontja szerint az említett napon eljáró ügyeletes tiszt, aki a közvetlen alárendeltségében dolgozó panaszfelvevő munkáját nem ellenőrizte megfelelően.

A szeptember 27-én (vasárnap) elhangzottakat a kapitányságvezető-helyettes nem tudta ellenőrizni, mivel az aznap eljáró ügyeletes tiszt, H. r. őrnagy a panaszos által leírt történésekre, a panaszossal és szüleivel való találkozásra nem emlékezett. A helyettes ugyanakkor megjegyzi, hogy ha a panaszos által előadottak valóban elhangzottak, az ügyeletes tiszt súlyosan megszegte kötelességét, hiszen valótlan tartalmú bejelentés megtételére próbálta rávenni a panaszost, illetve hozzátartozóit.

A jelentésében szereplő megállapítások miatt felettesének fegyelmi eljárás elrendelésére tett javaslatot a panaszfelvevő főtörzssászlós, valamint a két ügyeletes tiszt ellen.

2) A 2009. szeptember 26-án 23 óra 54 perctől kezdődően rögzített jegyzőkönyvben sértettként valóban csupán a panaszos barátja szerepel, és az iratot az eljáró rendőrön kívül csak ő írta alá. A sértett vallomását magába foglaló jegyzőkönyvi rész ugyanakkor kitér arra, hogy a sértett barátja, azaz a panaszos is bűncselekmény áldozatául esett, és tartalmazza a panaszostól eltulajdonított értékek, iratok felsorolását.

3) A 2009. szeptember 26-án szolgálatot teljesítő ügyeletes tiszt november 21-én készített jelentésében arról nyilatkozott, hogy a panaszolt esetre, illetve a panaszosra nem emlékszik, így érdemi nyilatkozatot nem tud tenni.

4) A 2009. szeptember 27-én szolgálatban volt ügyeletes tiszt, H. r. őrnagy november 19-én arról tett jelentést, hogy nem emlékszik arra, hogy a panaszos szüleivel a kapitányságon megjelent-e valamilyen tájékoztatást, információt kérni.

5) A panaszos és társa feljelentését rögzítő főtörzssászlós 2009. november 19-én készített jelentésében úgy nyilatkozott, hogy a konkrét esetre nem emlékszik. Ugyanakkor a kapitányság számítógépes rendszeréből lehívott és általa korábban felvett jegyzőkönyv alapján megállapítja, hogy annak rögzítésére éjfélkor került sor.

Megítélése szerint a jegyzőkönyvben valamennyi, az ügy szempontjából lényeges információt rögzített. Megjegyzi, hogy az azonos időben és helyen, feltételezhetően egyazon személy által elkövetett cselekmények miatti feljelentéseket célszerűségi szempontból egy jegyzőkönyvben rögzítik. Ebben az esetben valamennyi érintett személy tájékoztatására sor kerül. Az egy jegyzőkönyvbe foglalásra azonban csak az érintettek hozzájárulásával kerülhet sor.

Előadja továbbá, hogy a feljelentés egy formai és tartalmi követelményekhez nem kötött irat, amelyet valamennyi érintett aláír. Lényege, hogy az elkövetett cselekmény a hatóság tudomására jusson.

Az általa felvett jegyzőkönyvből a bűncselekmény elkövetése megállapítható volt, a nyomozás elrendelésére sor került.

Arra nem emlékszik, hogy a panaszos a jegyzőkönyvből kapott-e saját példányt. A gyakorlat az, hogy valamennyi érintettnek átadnak egy másolatot, amelynek birtokában intézheti ügyeit. Abban ugyanakkor biztos, hogy a panaszos barátja – „a feljelentő” – egy példányt átvett.

III.

A Testületnek a panaszügy kapcsán elsőként abban kellett állást foglalnia, hogy az eljárására irányadó hatásköri szabályok szerint a panaszos által előadott sérelmeket mennyiben vonhatja vizsgálatai körébe.

A panaszos egyrészt azt kifogásolta, hogy 2009. szeptember 26-án tett feljelentését nem rögzítették jegyzőkönyvben, másrészt pedig sérelmezte a szeptember 27-én a IX. Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletén történteket, az ott elhangzottakat.

1) A Testület megállapítása szerint azzal összefüggésben, hogy a panaszos feljelentését az eljáró rendőr nem megfelelően – a panaszost sértettként nem nevesítve – rögzítette, nincs hatásköre állást foglalni.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testületnek ugyanakkor lehetősége van arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell. Erre az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése nyújt lehetőséget, amely szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11. § (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze.

Az Rtv. 11. §-án keresztül vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik. A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására, mert erre csupán olyan esetekben lesz módja, amikor a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az egyéb jogszabályok nem biztosítanak.

Jelen esetben a panaszos azt kifogásolta, hogy a sérelmére elkövetett bűncselekményről a rendőrség nem – illetve nem megfelelően – vett fel jegyzőkönyvet. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 171. § (1) bekezdése szerint bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. A 172. § (1) bekezdés kimondja: a feljelentést rendszerint az ügyésznél vagy a nyomozó hatóságnál kell írásban vagy szóban megtenni. A szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni és a feljelentést nyomban nyilvántartásba kell venni.

A Be. mind a sértettnek, mind a sértettel nem azonos feljelentőnek biztosít bizonyos jogokat a feljelentés nyomán megindult eljárásban. Ezen jogok gyakorlását meggátolja, ha a sértett, illetve a feljelentő a feljelentés nem megfelelő rögzítése folytán nem jelenik meg ilyen minőségében az ügy irataiban, illetve a nyomozó hatóság nyilvántartásaiban. A Be. azonban tartalmaz megfelelő jogorvoslatot az ilyen esetekre: 196. §-ának (1) bekezdése szerint „akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet”.

Mivel tehát a panaszos sérelmének orvoslására a büntetőeljárási szabályok biztosítottak volna hatékony lehetőséget, ezért a Testület – hatáskör hiányában – megállapításokat a panasz ezen részének vonatkozásában nem tehetett.

2) A panaszos előadta továbbá, hogy szeptember 27-én a kapitányságon nem kapott másolatot a korábban felvett jegyzőkönyvről, amivel összefüggésben az ügyeletes tiszt azt tanácsolta, hogy ügyeinek intézésekor állítson valótlan, mondja azt, hogy elvesztette a papírjait.

Az ügyeletes tiszt a kapitányságvezető helyettesének utasítására jelentést készített a történetekkel kapcsolatosan. Ebben azonban érdemi nyilatkozatot nem tett, csak azt jegyezte le, hogy a sérelmezett eseményekre, illetve a panaszosra és szüleire nem emlékszik.

A kapitányságvezető helyettese jelentésében megjegyezte, hogy ha a panaszos által előadottak valóban elhangzottak, az ügyeletes tiszt súlyosan megszegte kötelességét, hiszen valótlan tartalmú bejelentés megtételére próbálta rávenni a panaszost, illetve hozzátartozóit. A jelentésében szereplő megállapítások miatt felettesének fegyelmi eljárás elrendelésére tett javaslatot.

A panaszos édesanyja a történetekkel kapcsolatosan úgy nyilatkozott, hogy a helytelen felvilágosítást a kapitányság előtti lépcsőn, feltehetően a kapuőről kapták. Hozzájuk lépett továbbá egy másik rendőr is, aki hasonló eljárást javasolt.

a) A 27-én történt eseménysort érintő panasz azon részének vonatkozásában, **hogy a sértett panaszos nem kapott a feljelentése nyomán felvett jegyzőkönyvből másolatot**, jelen állásfoglalás III. 1. pontjában foglaltak irányadók: **a Testület a panasz ezen részét hatáskör hiányában nem vizsgálhatta**, mivel a Be. 196. §-a megfelelő jogorvoslatot jelent, amennyiben a – sértett, feljelentő részére a Be. 70/B. §-ában biztosított jog alapján kérhető – másolat kiadását megtagadják.

b) Annak vizsgálata ugyanakkor, hogy egy rendőr az okmányok sorsát illetően valótlan információ közlésére biztatta a panaszost, olyan felvilágosítás-adásnak minősül, amelyre közvetlenül tartalmaz rendelkezést az Rtv. IV. fejezete (annak 24. §-a), ezért vizsgálata a Testület hatáskörébe tartozik.

A panasz ténybeli megítélését illetően a következők rögzítése szükséges. Az, hogy a panaszban említett kijelentés kihez köthető, a kifogásolt tájékoztatást melyik rendőr fogalmazta meg, a rendelkezésre bocsátott adatok alapján nem volt megállapítható: a panaszbeadvány az ügyeletes tisztről tesz említést, míg a panaszos édesanyja azt feltételezte, hogy a beszélgetést a kapuőrrel, és egy további, nem beazonosítható rendőrrel folytatták.

A panaszbeadványban említett ügyeletes tiszt, H. r. őrnagy a jelentésében annyit közöl, hogy az eseményekre és a panaszosra nem emlékszik, ami elképzelhető, hiszen a panaszos édesanyjának nyilatkozata alapján valószínűbb, hogy a tájékoztatást nem az ügyeletes tiszt adta. A kapuőr nyilatkoztatására nem került sor, mivel a panaszos eredetileg megfogalmazott és a Testület megkeresésének mellékleteként megküldött panasz az ügyeleteset jelölte meg a tájékoztatás forrásaként.

A Testület ugyanakkor a panaszos és édesanyja előadása egyebekben egybehangzó alapján elfogadta, hogy valamely – a jelen eljárásban nem azonosítható – rendőr azt tanácsolta a panaszosnak, hogy az okmányirodán állítsa azt, hogy iratait elveszítette.

A panaszolt események jogi megítélése tekintetében az alábbiak mondhatók. Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőr felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. E kötelezettséget az Rtv. 24. § (1) bekezdése konkretizálja, amelynek értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

E rendelkezések alapján egyértelmű, hogy a panaszos és szülei kérdésére a kifogásolható választ adó rendőrnek – akár az ügyeletes, akár a kapuőr, vagy más szolgálatban lévő rendőr volt az – a tőle elvárható segítségnyújtás körében kötelessége lett volna a panaszost kikérdezni a jegyzőkönyv felvételének körülményeiről, a panaszos barátja nevének megismerését követően azonosítani a feljelentés nyomán indult ügyet (ahogy ez a Testület kérése nyomán indult vizsgálatban meg is történt), és a jegyzőkönyv másolatát kiadni, vagy ebből a célból, továbbá a jegyzőkönyvet felvevő rendőr által elkövetett hiba kiküszöbölésének érdekében (azaz a panaszos sértetti minőségének a nyilvántartásokban való rögzítése céljából) az illetékes rendőr-kollégát megkeresni.

Mivel a Testület eljárásának a célja a panaszost érintő alapjogi sérelem kivizsgálása, és nem dönt a konkrét esetben eljáró rendőr felelősségének megállapításáról, állásfoglalásának kialakítását nem befolyásolja az a körülmény, hogy az intézkedő rendőr személye nem volt egyértelműen beazonosítható.

A fentiek alapján megállapítható tehát, hogy a panaszossal szemben eljáró rendőr, vagy rendőrök az Rtv. 24. §-ában foglalt segítségnyújtási kötelezettségüket megsértették.

Ezen túlmenően értékelendő, hogy a rendőr az okmányügyintézésrel kapcsolatban hamis információ közlését javasolta a panaszosnak. Az Rtv. 1. § (1) bekezdése a rendőrség feladataként határozza meg a közrend védelmét. A törvény már hivatkozott 11. § (1) bekezdése ennek megfelelően rögzíti, hogy a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, a közrendet megvédeni.

A rendőrségnek jogrend védelmére irányuló elsődleges – és a fenti rendelkezésekben is kifejeződő – kötelezettségével nyilvánvalóan nem egyeztethető össze, ha a rendőr olyan jogellenes magatartásra hív fel valakit, amely adott esetben akár bűncselekménynek (közokirat-hamisítás) is minősülhet.

Figyelembe véve ezt, valamint azt, hogy a rendőr kötelezettségének teljesítését egy bűncselekmény sértettjével – tehát egy fokozottan védelemre szoruló személlyel szemben – mulasztotta el, **a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő**

alapjogának a fent részletezett módon történt megsértését súlyos fokúnak értékelte.

IV.

A panaszban előadott események következtében sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, mivel pedig a sérelem mértéke elérte azt a szintet, ami az állásfoglalás országos főkapitánynak való megküldését indokolta, ezért a Testület az Rtv. 93/A. § (6) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2010. február 10.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag